

Lục Tinh Tân Văn

六省新聞

GIÁ BÁN	
TRONG ĐỊA-PHẦN ĐÔNG-DƯƠNG	
Một năm	6 \$00
Sáu tháng	3 \$50
Ba tháng	2 \$00
Mỗi số	0 \$08
Đổi chỗ ở	0 \$20
BỘ-PHÁP VÀ CÁC THUỘC ĐỊA	
Một năm	20fr 00

MỖI TUẦN RA HAI KỶ NGÀY THỨ NĂM VÀ NGÀY CHỨA NHỰT

Số : 565
NĂM THỨ MƯỜI BAI

BÁN LẺ MỖI SỐ : 0 \$ 06

17 Octobre 1918 /
13 tháng chín năm
Năm Nhụu ngũ

DIRECTION ET ADMINISTRATION :
F.-H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ
ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES

Le centimètre de hauteur sur 0.065 de largeur. 1650
Le décompte de lignes est calculé à raison de 3 au centimètre quelque soit le caractère employé.

BỐ CÁO
Những lời rao về việc buôn bán nếu gọi tho đến Đồn-quân thì Đồn-quân sẽ gọi cho một cái bản để đi phân minh.

PHÁP-QUỐC TOÀN THẮNG

khắp cả mặt trận
(La France remporte la Victoire sur tous les Fronts)

ĐỒNG-MINH ĐẠI THẮNG
(Grande Victoire des Alliés)

TIN HAVAS

Âu-châu điện-báo
Tây chiến địa

Paris 10 Octobre

MẶT TRẬN ST QUENTIN
Bình Pháp truy cản Đức-tập phía đông thành St Quentin đã quá đất Beautroux và Fontaine-notre-Dame.

MẶT TRẬN AISNE

Bình pháp độ qua sông Aisne và kinh Aisne.

MẶT TRẬN CHAMPAGNE
Bình pháp chiếm Montcheutin, Grandham, Lancon và Liry.

Bình Anh-lê chiếm Sallaurmines và Noyelles, còn sông Somme tới rạch Sensée thì tấn công rất gấp. Sanh cầm trên 10 000 quân giáp và đánh gần tới đất Leateau.

MIỆT ARGONNE

Bình Huê-kỳ quét sạch Đức-tập trong rừng Argonne đánh tới giáp đạo binh Langsa tại Lancon, sanh cầm 2.000 quân giáp.

Paris 11 Octobre

MẶT TRẬN CHAMPAGNE VÀ AISNE.

Bình pháp tấn công đều mặt, đánh qua khỏi đất Suippe cầm Chemin-des-Dames cho tới chỗ cao đất Cernyen Laonnois.
Bình Anh-lê lấy đất Leateau, binh Serbes qua khỏi đất Leskovatz.

Hội quốc-phái vô-bá Langsa đã tới thành Sofia là để dò nước Bulgarie bừa thứ hai

Đông-chê bị cách
Jikoff Đông-chê thông lãnh đại binh Bulgares bị triệt hồi.

QUỐC TRÁI

(Emprunt national)

TẠI SAO PHẢI PHÓNG TRÁI

(Pourquoi devons-nous souscrire ?)

Chúng ta kêu nhau phóng trái để giúp Pháp quốc là vì:

Đức-tặc hám tâm

Chiếm tới đầu cướp giật của lương-dân tới đó. Như trong nước Belgique, trong nước Serbie và trong đất Pháp-Quốc, chúng phải quân lính chúng nghiêm mà binh-lính tác tề, tại có lính ra, chúng Đức-tặc cầm đầu cho quân binh đi tới nhà dân cướp phá.

Bởi có, Đức-tặc cướp giật cả máy-móc trong các nhà máy và đồ thường dụng trong nước Belgique mà chờ hết về Đức-Quốc, làm cho nước Belgique ngày nay sạch trơn như chùi, không còn chi cả.

Tại vậy nên ta phải biết giận mà phóng quốc trái, giúp cho binh Langsa thêm sức mà tận diệt loài phi nhơn phi đạo.

Lục-Tinh-Tân-Văn.

Phóng-trái nghĩa là giúp sức cho quân binh cầm-cự ; cầm-cự nòi thì thắng nòi.

Nghèo mới hay con thảo

On ne reconnaît la piété filiale que quand on est pauvre.

Tục nhà Nam, hăng vi : Nhà nghèo hay con thảo, nước loạn biết tới ngay ; lời vi ấy, suy ra, dầu xưa dầu nay, cũng hằng. Nhà giàu có, thật khó mà biết đảng lòng con thảo, cũng như nước đương thái-bình, không dò đảng lòng tới, ai nịnh, ai trung ; huống chi cõi Đông-dương ta, sáu mươi năm nay, nghĩa là từ Nhà nước sang chiếm trị Nam-kỳ, bảo an cõi Bắc, thoãng mạng chàm đờ khai hóa, mở mang chợ quốc thành dân cường, tọa hướng thì bình an cư lạc nghiệp. Nhà-nước đã thiết đảng lòng con dân ở mô. Nhờ một hội Đức-tặc thâm tâm, lay động bốn phương trời, mong qui Âu-Châu nhưt thống, Nhà-nước Pháp-Quốc, vì nước ta gian, cực chẳng đã phải uy can, hiệp hiệp cùng Đông-bang và chư Nhơn-quyên, Công-lý. Từ đây, Nhà-nước cậy sức Đông-dương và lương và binh và bạc và vàng, cõi Đông-dương sẵn lòng và giúp. Ấy là nhà-nghèo hay con thảo, nước loạn biết tới ngay đó. Nhà-nước Pháp-Quốc đã rõ lòng Đông-bang ta thảo ngay cùng Nhà-nước rồi, vì đã ba phen cậy giúp, nhưng bởi, can-qua chưa dứt, khỏi lửa chưa tang, dầu rằng Đức-tặc đã đuổi sực rồi, thì không cầm cự ; Đức-tặc đã xin miễn chiến đảng cầu hòa, song Pháp-Quốc vốn biết Đức-tặc gian hùng, tăng bạo vô cùng vô tận, nên Pháp-Quốc và Đông-minh quyết đánh cho tới khỏi-ca, tận diệt cái đế quyền vô đạo.

Muốn thi đảng, vì cơ hội đã đến, bẽ nào binh liêng hiệp cứu khải ca, nhưng mà muốn cho mau, cho khỏi bại sanh linh, Pháp-Quốc cùng Đông-minh phải ra oai thích-lịch.

Muốn vậy, tự nhiên Pháp-Quốc cần phải có vàng bạc cho nhiều mà thức hội cho mau toàn thắng. Nhà-nước Pháp-Quốc hội này cần phải có vàng bạc cho nhiều, song Nhà-nước chẳng hề bỏ phép công-hình mà làm chính lòng bá-tánh; nghĩa là Nhà-nước không có ép dân như xưa, con quốc gia hữu sự, dân phát chúng đờ bạc tiền, hoặc mua-giấy chửi nhau thuê mới. Nhà-nước cũ vậy coi mình bạch của đờ, mới đờm vô, lấy là mắt người mà xét lý, thật là công chính làm đờ, Đông-bang phóng-trái, chẳng những đảng nghĩa với quốc an mà thôi, Đông-bang lại đảng lợi, có phải nghĩa với lợi hai bên đều vẹn.

Pháp-Quốc thọ kỳ quốc trái này, chẳng phải vì một việc binh lương mà thôi cho họ yên tâm hiệp, mà còn vì họ cần tiền ngàn triệu, Pháp-Quốc cũng cần phải nói đến trong các tình, trước bị Đức-tặc tăng lãn, vì quân Đức-tặc khi ở thì cướp giật hết của dân, hãm hại đờn ba con nít, khi đi thì phóng-hóa, thiêu hủy hết xóm làng; cho nên chủ nhà binh Pháp-Quốc đuổi Đức-tặc, lại lại rồi thì dân không còn an, không nhà ở. Chẳng cần nói cũng biết vậy ỹ lý lẽ hằng, khỏi cần rồi sự tăng-bạo

VỀ HỘI QUỐC TRÁI

(A l'Emprunt national)

Bữa mồng mười Octobre, đúng ba giờ rưỡi chiều, quan Tổng-Thống Đông-Dương Toàn-quyên đại-thần có triệu đến dinh Ngài:

- Quan Nguyên-Soái Nam-kỳ,
- Quan Thống-Lãnh bộ binh,
- Quan Thủy-sư,
- Quan Đốc-Lý thành phố Saigon và Chợ-lớn,
- Quan Đẩu-phòng Thương-Mại Saigon,
- Quan Bác-vật Quân-suất sở Tạo-Tác mà bàn luận về sự phải toan cách nào làm cho ngày mở hội Quốc-trái nổi thịnh-giá.

Quan-Tổng-Thống tỏ ý rằng Ngài muốn sao cho bữa ấy thành phố Saigon và Chợ-lớn thiết lập chính thể theo nghi tiết ngày lễ cả, còn các đại thần hờ vui mừng, tỏ tình trung ái, lộ tâm nhiệt thành, đến Kho-bạc mà cho vay, cho tròn thừa đạo trọng minh cùng Pháp-Quốc.

Bên Mi-Quốc, Anh-Quốc, Philippines và Ấn-Độ hằng làm như thế; vậy phải tỏ tình kính phục những người có dạ nhiệt thành đến phóng trái trước hết, một cách trọng thể vô song, cho người đảng toại lòng hoan hỉ.
Con của Mâu-Quốc, bất luận con nười, dân Bào-hộ hay là dân cư-Quốc Đông-Minh phải thừa lấy dịp mà tỏ dạ trung-thành cùng Mâu-Quốc là nước vững đặt muôn đời, oai danh đã nổi và phải đồng tâm hỉ lạc mà tỏ tình mừng rỡ cho binh Nhơn-Nghĩa diệt ác-đáng bạo tăng phi nhơn phi đạo.

nhieu, Đức-tộc phải thường đủ bầy
nhieu, song bây giờ đây Nhà-nước
Pháp-quốc phải tế-dương lương-dân
trong xứ. Bởi các cơ ấy, Pháp-quốc
phải cậy dân ở chốn thái bình, đặng
no lòng ấm cả, giúp cho Pháp-quốc
nuôi binh và dân, gối vát nằm sưng
chịu nổi cơ hàng lầm lức.

Vậy đồng-bang cũng nên to đả
nhiệt thành, vì no nước vì nghĩa, vì
ân, vì nhon, vì đức, giúp cho hội
quốc-trái thủ tư này thẳng số.

Thoán lại kỳ quốc-trái năm ngoài
(1917) Đông-dương phóng chẳng phải
ít, bốn mươi bảy triệu quan tiền
nghe ra rất đẹp, song trong bốn
mươi bảy triệu ấy, Chánh-phủ Đông-
dương có xuất kho để trừ hết mười
triệu, tế ra còn như có ba mươi
bảy triệu mà thôi, vì kho Dự-trữ
Đông-dương khuyết hết mười triệu,
phải toan đập lại. Trong ba mươi
bảy triệu của Đông-dương phóng trái
đó, tính lại Bắc-kỳ 15.305.390 fr. 65,
Nam-kỳ 15.716.941 fr. 65 ; Nam-kỳ
trời hơn Bắc-kỳ được 411.550 quan,
song chưa đáng phân. Các sự phủ
cờng của Nam-kỳ phải được trừ
bằng hai Bắc-kỳ vậy mới đáng cho,
nhưng bởi kỳ quốc-trái năm ngoài,
nội Đông-dương có năm tỉnh thành
phóng trên 300.000 quan mà thôi,
còn bao nhiêu đỏi sứt số ấy. Nam-
kỳ duy có thành-phố và tỉnh Chợ-lớn
phóng bằng tỉnh Nam-định, còn như
Béntré, Cánhô, Vinhlong, Gòcôg,
Châuđốc, Longxuyên, Sadec, tỉnh
nào cũng thấp số. Lê phải, như thành-
phố và tỉnh Chợ-lớn phóng có ít cũng
1.000.000 quan, còn mấy tỉnh kia,
mỗi tỉnh ít nào cũng 400.000 quan
ít. Toàn lại, trong 37.000.000 quan
cổf Đông-dương, nếu chia phần
Langsa, Annam, Khá-chê-trừ, Cao-mên
riêng nhau mà coi, thì phần Annam,
Bắc-kỳ và Nam-kỳ gần 15.000.000
đán, mà tiền phóng không đầy năm
triệu. Chia ra, mỗi đầu không đầy
hai tiền, tính theo giá bạc nhà-
nước đang thời đây, thì ra mỗi người
không đặng sáu chiêm ; thật ế.

Thoán lại đất Birmanie, chẳng
phải là cõi nước giàu dân thanh cho
bằng Đông-dương, mà kỳ phóng trái
năm rồi lớp thì cho vay, lớp thì chịu
thuế mới cho Ang-lê, thẳng số hơn
Đông-dương nhiều lắm. Không lý
Đông-dương nước giàu dân thanh,
lại chịu đưng sau đất Birmanie ?
Thật, không lẽ Đông-dương chịu súc
Birmanie, vì rằm nay hội quốc-trái
thứ tư này, nhằm dịp lúa Nam-kỳ
mới có giá ; nếu Đông-bang mà quyết
giúp Nhà-nước Pháp-quốc khải cả,
thì lấy làm để cho Đông-bang vừa
giúp. Mỗi hiệu phóng trái là một
trăm quan, lợi chung niên bốn quan,
mà bây giờ đây mỗi hiệu đong có
70 fr. 80, mà cũng kể cho 100 quan
và cũng được lợi chung niên bốn
quan vậy. Theo giá bạc ngày nay,
mỗi hiệu 70 fr. 80, đong chừng
17 \$ 70 ; trong ít năm, giá tiền xuống
rất vốn ra, có khi bằng hai số bạc.

Vẫn biết, theo tục xứ mình, cho
vay lợi bốn phần không nghĩa là gì,
chỉ u người phương Tây, phóng
quốc-trái mà đặng lợi bốn phần đó
là cao lắm. Mà đầu lợi nhiều lợi ít
nhằm Đông-bang không ai so hơn
lính thiệt làm gì, miếng giúp cho
háp-quốc đặng khải cả, mà đến on
tu mươi năm mới mang đồ số.

Vậy Đông-bang khá xét kỹ, mỗi
năm ráng nhìn nhút lảng phí, kể ít
ngồi nhiều, xúm nhau, tới ngày

20 Octobre đây, đem phóng trái,
đặng mà giúp sức cho Pháp-binh
giục bứt khải cả, đặng chữ thái-
bình trong bốn-bề.

LÊ HOÀNG-MƯU.

Hãy nhìn nhúc, tiền đư ễ mà phóng- trái.

THÔNG BÁO

(Informations)

GIÁ BẠC VÀ GIÁ LÚA

Giá bạc theo nhà-nước . . . 4 f. 20
Giá lúa, tạ 68 kil. cỡ tốt nhà máy Cho-
trou (bao trả lại) : 2775 tới 2880.

Bắc đặc kỳ từ

Tàu Chêc đưng tàu nhà-nước chim .
Hôm đêm mùng 9 أكتوبر chiếc tàu Xa-lup
Chiếc hiệu Vinh-lợi đưng nhằm chiếc tàu xà-lup
nhà-nước, hiệu Tây-ninh nâng qu, hàng
tàu nước hai, tàu Tây-ninh chìm ngầm, bên tàu
xà-lup Tây-ninh có 2 ông tây ; một ông tên
Morange quân-lý số Canh-nông Nam-kỳ,
đi vãng tỉnh Mỹ-tho, còn ông kia tên Gachon
làm việc hàng.

Lúc tàu bị đưng thì trời tối đen như mực,
nhiều người trong phòng đã ngủ rồi thỉnh
lính nghe la lối lộn xộn ai nấy kinh hãi không
biết việc chi. Đang hồi nguy cấp, tàu tây đã
chìm mất rồi, bên tàu Chêc có một ông
tây tên là Noblet làm hàng Duclaux ngó thấy
bóng một người đang chới vôi dưới nước thì
ông đưa tay nù lên tàu được, nhìn mặt là
ông Gachon, tay tả ông bị bệnh nặng, còn
một chút xú thì mất thêm một mạng. Ông
Gachon lên tàu vừa rồi ông ngó ra ngoài, còn
mắt đưng bình như thấy đưng 1 người đang
chới vôi rồi vọt chìm xuống nước, vì trời tối
cho nên khó mà phân biệt, chắc đó là ông
Morange, một lượt lại có 3 tên bồi bếp trôi
tàu xà-lup Tây-ninh cũng chết chìm theo
ông Morange.

Quan Tham-biện chủ tỉnh Mỹ-tho vừa nghe
tin thì sai người đi tìm xác, song không gặp.

Ông Gachon được cứu từ trong cơn nguy
cấp thật là đại phước, nay ông này còn nằm
tại nhà thương Angier, bình đã khá ; nhưng
là tại lúc ban đầu ông còn đưng cơn sáng số
nên ra như cuồng-tâm không thoát được
mỏi rồi.

Bên-quan xin cứu chức cho ông Gachon
mau thuộc bình và cũng phân ru, cũng qui
quyền ông Morange.

Mặc gốc tư giả. - Tôi thứ bảy mới rời
đây, tôi đi về, gặp cơn gió mưa, mưa nơn xe
kéo về không báo cả là mà về, phải đưa một
đồng bạc, tên cuyl thời lại làm cả, trước lúc
trời tối, không coi cho kỹ, miễn đem cả làm
cất thì thôi, sáng ngày thấy có một người
bằng thiếu, khuôn đúc sắc sảo, cầm một
bạc thiệt vậy, đều có hơi đen, tay đưng không
ratiéng.

Huyng

Cấp của. - Bữa sáng chứa như 13 cê-
lo, cha sử họ Cầukhô đang làm lễ trong nhà
thờ hồi 7 giờ, có kẻ cấp vào nhà thờ, mà
trộm hết 102 đồng bạc là của riêng của ngài,
lại 9 lượng vàng của cháu, ngài mới gọi bữa
tối thứ bảy 12 octobre.

Sự ăn cấp này cũng lạ, vì cửa sau nhà
không có dấu cạy, mà kẻ cấp vào nhà đặng
mà cạy lư.

Ấy cũng khó mà ngờ cho người ngoài.

Banam

An trộm đồ nữ trang. - Lai-thị-
Tĩnh đến thưa Cô rằng đêm 22 rapet mặt 23
septembre có 2 tên gian đảng vào nhà an trộm
đồ nữ trang đáng giá 470 \$. Lính đến nhà xét
coi thấy có dấu cắt cửa sổ, và ông khóa từ
cay ra rồi, lại có 2 dấu chơn khác nhau dưới
đất, nên thì Tỉnh mới quyết là hai gã.

Chợ-phien tại Hà-nội

(La Foire de Hanoi)
Chánh-phủ kêu mời các ông thương
mãi và kỹ-nghệ
(Appel au commerçants)

Quan Đốc-ly thành phố Saigon chiếu ý lời
đay của Chánh-phủ, rao cho các nhà thương-
mãi và công nghệ nơi thành-phố Saigon hay
ràng kỹ chợ phien nam nay tại Hà-nội chi
trường ra các thứ kiểu hàng mà thôi.

Bởi ấ Chánh-phủ kêu mời các nhà thương-
mãi và công nghệ hãy lấy lòng tốt nhân kỹ
chợ phien này hãy gửi đến những kiểu hàng
mang tại bốn xứ mà nghĩ rằng có lẽ thứ ấy sẽ
đùng đùng làm ồn chất trong cuộc thương-
mãi hoặc cuộc kỹ-nghệ, vì như sự gửi kiểu
hàng như vậy thì ngoài Bắc-kỳ và các chợ ở
hướng bắc Trung-kỳ mới rõ biết phổ sâu xứ
ta, như vậy thì sau này cuộc buôn bán Nam-
kỳ và Bắc-kỳ được giao giết với nhau được
thạnh thêm nữa. Quan Đốc-ly tin chắc rằng
các nhà thương-mãi và các ông thuộc-đàn sẽ
đùng dịp tốt ấy mà đặc kỹ số chuyên, và
trường chợ ông ấy sẽ tầy sức mà phục vụ với
Chánh-phủ cho công việc ấy được thành tựu.

Chánh-phủ quân-hạt sẽ lo gửi các kiểu
hàng ra tận nơi và sẽ đặt người gìn giữ kỹ
càng. Nhi kiểu hàng đều phải đán vỏ 4 mảnh
giấy kẻ ra bốn mặt đủ đều, hàng ấy nhiều
ít và giá bán là bao nhiêu.

Ông quân-ly số canh nông và thương-mãi có
phận sự lo sắp đặt việc đưng đàng-xào
kiểu hàng xà này và gọi ra sức. Vậy thì ai
muốn dự cuộc đưng đàng này nên đưng ngai mà
thương-lượng hầu rõ thêm tin tức.

Nhơn vì có đưng trái trong cuộc chợ
chuyên, thì xin các ông hãy lo gửi các kiểu
hàng cho ông quân-ly Canh nông trở làm là
đến ngày mùng 10 Novembre mà thôi.

(Communiqué)

Khôi hải

(Contes pour rire)

Con Ruồi và con Muối
Ruồi bừa nộ gặp Muối cố ý kiếm lời
đặng rồ rảo với Muối chơi. Mới mới với
Muối rằng: Mày thiệt tế quá, làm chuyên
sao mao hiểm bâng trởi, hề cần ai chẳng
năm trước xem sau niên cho được tội
chi (no nê) thì thôi, không kể đến cái
mệnh. Thiệt tao mắc mấy cồng bằng
mắc qui.

Muối rằng: Chuyện gì mà cũng bằng
mắc qui, nôi nghe coi.

Ruồi rằng: Là lúc khoi ung nưai ngứa,
khó nôi ở yên, lớp mùng trướng đon
ngân, khôn phương tiếm vit. Thì cũng
tại vì mày, chớ còn như tao đó, mấy coi
có phải là khoai không.

Muối liền đáp rằng: Ấ là trường ai mà
ràng, chớ còn như chú mày tao đã sớm

Mập-lê ơi! Tao không phải đến vay bạc của mày đâu, vì năm
nay tao trùng mùa-làm, tao mua thuốc điều-hiệu HONGROISES
hút chơi khoái lắm, mấy oi!

biết, lựa phải khoe khoe lỗ miệng. Mày
gặp ai có vi, (phung cui lơ lơi) thì chú
mày được ngòa ngụa, bằng gặp mấy kẻ
da trơn thích liến.....

— Sao đó.
— Ấc là bớ mà.....!
Rồi nghe mây lời dột ý vùng bay
đi kham.

HUYNH-ĐIỀU-TÁU

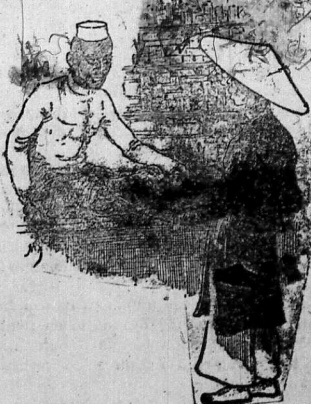
Chư giáo-viên

(Aux instituteurs)

Chư giáo-viên, chẳng luận Trường
tỉnh, trường lũng, hay là trường làng
hàng ngã lòng về sự thế tinh khi bạc.
Bực quan với lẳng chẳng nói chi,
cho đến bực trường đản trong làng
cũng không kính vi chức phận. Lôi
chư giáo-viên trách phải, nhiều khi
chư giáo-viên phân phien thấu tai tế-
quan và mắt tế-quan cũng thấy rõ
vậy, nên Chủ-bá của tề phen kìa là M.
Lê-hoàng-Mưu đã ghe phen kêu nài,
ước đặng Chánh-phủ đem Hàm-tước
phong thưởng hàng giáo-viên mà để
gương, và phải triệt quyền lẳng đưng
về sự xem xét bên tề giáo-huấn, cho
khoi nhệ thể chư giáo-viên, làm
cho chư giáo-viên ngã lòng cho thối.
Đặng vậy, xem có thể, tự-phien tề
giáo-huấn mỗi năm, hết là rằng thừ
thương-lượng hầu rõ thêm tin tức.
Chư giáo-viên biết vậy, song thiếu
khí muốn cho Chánh-phủ trong minh,
lẳng lũng trong minh, đản sự kính
vi mình, chư giáo-viên khả trao đòi
chư giáo-viên.

Chư giáo viên biết rõ ; giáo bắt
nghiêm sự chỉ đoạ: nếu chư giáo-
viên chẳng cần chuyên phận mình,
chẳng lo dạy học-trở cho nghiêm,
cho giỏi, quan ngó xuống, người
trông vào, thấy chỗ tệ của chư giáo-
viên, tự nhiên danh giá của chư giáo-
viên càng ngày càng mòn mỏi. Vậy
chư giáo-viên phải lo phần chức
nghiệp cho ven toàn đi. Hễ chư giáo-
viên mà dạy nghiêm, tự nhiên quan
yêu dân chuộng, như là cha mẹ học
trở trong làng trong tổng đều kính
phục. Mà muốn dạy nghiêm phải sao?
Phải chuyên và cần. Không hề bé
trẻ, dạy đồ nghiêm. Cứ theo chương-
trình quan định, mỗi ngày, mỗi giờ
trong tuần, dạy những môn chi, môn
chi mà dạy. Chẳng những phải toan
dạy và theo chương-trình mà thôi, mà
cũng phải đon trước chớ sẵn cho
nhuần, để bữa sau vào dạy. Như vậy

4hát v
niên.
gia tu
lớp tr
giờ v
trước
đời t
phong
nhoc
khi c
cho p
N
ngư y
phn Đ
học N
quc N
dùng,
gió d
lớp n
đáp th
Ph
thầy t
quố-
viết l
phong
v.v...
Joye
trong
phong
cong-
năm n
nhưng
sức đ
Tê-
biết r
học đ
cho c
Nêu c
trẻ, t
giỏi, v
mà th
giáo v
làng
trở th
biết o
Vay
Đông-
chức
hỏi à
giáo
ngày
của t
viên c
Đông

khóc đùng sáng có đi, nhưng mà, chẳng biết sao, cứ lẳng quạ lộn lại hoài, tựa ngọa bất an, sầu tình nan giải. Thử tới chuồng nhà thờ đó, Kim-Huê bước ra, thướt thướt nhà nướ. Xong việc rồi, Kim-Huê mới đi ra, vừa sáng đi đây. Vừa tới sân giờ sáng, Kim-Huê xách gói dọm đi, lại nghĩ: xách như vậy, e tờ nhà ngộ thấy, Nắng mới dút vào trong cây đã mà ồm, rồi bước ra khép phòng, kêu tờ dận đó mới việc Kim-Huê đi.

Tôi tưởng, khi vào lớp, Kim-Huê cứ ngồi nghể hể trở mà rưng rưng nước mắt, không dạy bừa chi cả. Chẳng dăm thấy ba đi, không ngừng xe phía trước, Kim-Huê mới lật đật kéo lái lấy giấy, viết thư để lại cho Giám-trưởng, rằng vì bệnh không yếu, nên xin từ chức. Viết rồi lấy bình mực dâng thư để đó, ồm đà bước ra, dặng học trò nghĩ an, có đi có việc. Ra hiệp cùng ba người khách Chơ-lôa, lên xe, dục về cu dong rưởi.

Nói về Hiếu-Liêm nữa kỳ trông một ngày một trưa, chẳng thấy Kim-Huê về, song k hông đ, mới sai tờ tới nhà học trò mà hỏi. Học-trò nói: Có đi dăm với ba người đi đờn bà trong lúc ban mai, chẳng thấy có trở lại; nghe nói có có đi thư để lại cho quan Giám-trưởng mà xin thôi, song chẳng rõ có vào mà từ chức. Tờ về thưa lại, Hiếu-Liêm như lửa đốt lòng, còn Trần-Ngọc thì cười, cười rồi lại mới ết nói tiêu, cho khôn gan chọc ruột. Bằg: « Nó có đi thì ông khỏi già, chứ có sao lại già? Bây giờ đi một, sau trở về hai, kỳ thật là phước nhà, mà ông già không rồi! »

Hiếu-Liêm giận, hự một tiếng, rồi vào phòng Kim-Huê xem xét. Thấy thư, liền lấy, miêng thì nói: « Thiệt, con Kim-Huê đi rồi, có thư nó để lại đây, cha chỉ, con Kim-Huê thiệt bạc! »

Trần-Ngọc nghe nói, chạy vào, rồi xuôi chông khai phong: « Có ai có phải nó nói tại ông không già nó lấy chông, nên ngứa nghề nó nhảy không? »

Hiếu-Liêm khai phong, lấy ra một miếng giấy, để tâm câu, Hiếu-Liêm đọc.

Thơ rằng:

Nghĩ nỗi mình thêm ngán nỗi nhà,
Đau lòng đôi đoạn giọt châu sa;
Đặng-cay đành chịu bề con vật,
Chua-chắc chỉ kham tiếng mẹ gà.
Chút phân heo-mỡ cam phân trẻ,
Ngân-trung to-tóc đội ơn cha.
Sáng-soi nguyên có gương trời tỏ,
Sùi-sút tưởng đàng lên bước ra.

(Còn nữa)
Mộng-huê-Lầu.

Tại nhà in ông P.-B. SCHNEIDER
7, Boulevard Nordom - SAIGON

KIM, VÂN, KIỀU, ông P. Trương-vinh-Ký
in lại rồi.
Không hình 1200: Có hình 2400: Tiền
mỗi 0210.

ATELIER de GRAVURE sur MÉTAUX & MARBRES
En Tous Genres
Prix Modérés

NG. CHI-HOÀ
GRAVEUR

AMIRAL-DUPRE SAIGON

Kính trình chư vị tôi có lệp TIỆN KHẮC CỤN ĐAU ĐỪNG VÀ MÚ TRUNG (TIMBRES CUIVRE ET CAOUTCHOUC) bằng đồng, chạm mô bia đá/cấm thạch để mà (pierres tombales), có đủ thứ con dấu lạ, quý khách muốn dùng kiểu nào xin gửi thư cho tôi thì tôi sẽ gửi catalogue cho coi vừa ý kiểu nào thì tôi liền làm cho vừa ý và tính giá thiệt rẻ, rất rất đẹp và công.

NGUYỄN-CHÍ-HÒA
GRAVEUR
62, Rue Amiral-Dupré. - SAIGON

Nhà Lefranc và Công-ty
ở PARIS

LÀM MÀU VERNIS VÀ MỰC IN
Hạng DENIS FRÈRES,
một mình đại lý
cả Đông-dương

HÃY HỎI
THỨ HỘP QUỆT
HIỆU NÀY

LÀ THỨ TỐT
HƠN CÁC THỨ
KHÁC

PHẢI DÙNG THUỐC BỒ VÀ TRỊ ĐÀM
THIỆT HUYẾT LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Chúa ông lương-y GUILLIÉ

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế đưong của quan lương-y GUILLIÉ lấy làm thần hiệu trong những bệnh HƯ PHÉ, đau trong TÌ VỊ, đau nơi TRÁI TIM, ĐAU GÂN, ĐAU MINH, RỆT VỎ ĐÀ, hoặc CHỜ NƯỚC, BỊNH KIẾT, BỊNH HỒ ĐAI, BỊNH CỤM, GHỀ CHỐC NGOÀI DA và bệnh có TRÙNG LÃI TRONG BỤNG.

Xy là một thứ THUỐC XỔ rệ tiền và rất hiệu nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những bệnh gốc bởi ĐÀM hay là MẬT phát ra thì uống nó hay lắm.

Một ki thuốc trị đàm nào mà không có đầu kỳ tên PAUL GAGÉ thì chớ đàng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XỔ
màu cũng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux của quan lương-y Guillié.

Chính chủ trị thuốc này là nhà: PAUL GAGÉ FILS, nhất hạng thợ chế y sách, ở trong GREENELLE ST GERMAIN gần bãi số 6, ở tại đ thành PARIS, và TRONG CÁC ĐƯỢC PHÒNG ĐỀU CÓ BÁN

KHOẢN CHẤT THỦY
(Nước suối kim thạch)

VICHY ÉTAT

PHÁP-QUỐC-TUYÊN

VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên vẹn | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau bàng-quang, bệnh Phóng - và nước óc. | Thạch-lâm-biên (kê) - Sao máy số 18-16.

VICHY GRANDE-GRILLE trị bệnh đau gan và bệnh đàm.

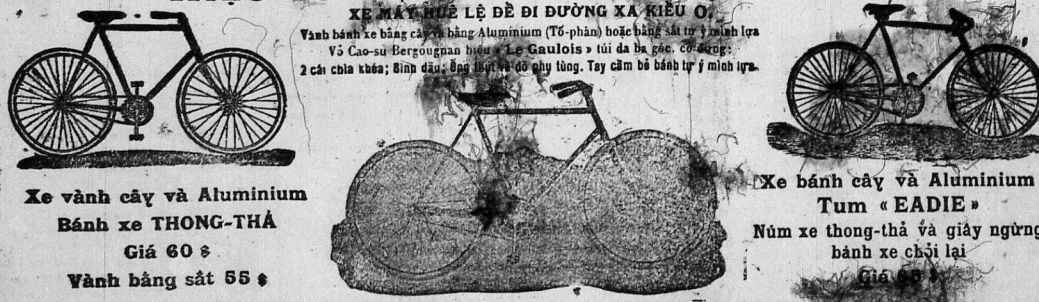
VICHY HOPITAL trị bệnh thương tí, trường nhiệt. Kỳ có chứng đở giả mạo, khi mua phải chỉ cho trắng thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TẾ
SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối kỳ mà ra. - Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2, 3 hoàn thì dễ tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình dạn nước ngọt (môi-khí-chất).

HIỆU TỎ LANGSA "LA SEMEUSE"
XE MÁY HỘP LỆ ĐỀ ĐI ĐƯỜNG XA KIỂU O.

Vành bánh xe bằng cây và bằng Aluminium (Tổ-phần) hoặc bằng sắt tự ý mình lựa
Vỏ Cao-su Bergougnan hiệu "Le Gaulois" túi da ba gác, có đường:
2 cái chìa khóa; Bình dầu; ống lợp và đồ phụ tùng. Tay cầm bộ bánh tự ý mình lựa.

Xe vành cây và Aluminium
Bánh xe THÔNG-THÁ
Giá 60 \$
Vành bằng sắt 55 \$

Xe bánh cây và Aluminium
Tum « EADIE »
Núm xe thông-thả và giầy ngừng
bánh xe chổi lại
Giá 60 \$

Bán tại Hàng BERTHET, CHARRIÈRE và CÔNG-TY, môn bài số 68, đường Kinh-lạp, SAIGON.
Nên gửi thư đến hàng Berthet, Charrière và Công-ty xin sách riêng có vẽ kiểu và chỉ giá cả.
Tại hàng này cũng có thứ xe hiệu "EODE" rẻ và chắc, từ 47 \$ một cái sắp lên, bánh xe thông-thả có túi da, ống thụt, chìa khóa và bình dầu.

Le Directeur-Gérant: F.-H. SCHNEIDER
Certifié l'insertion.
Saigon, le _____ 19__

Vu pour légalisation de la signature
de M. _____
Saigon, le _____ 19__
Le Maire de la Ville de Saigon

Berthet & triage a: Bing mille ex.
Saigon - Imp F.-H. SCHNEIDER
Saigon le 17 octobre 1916